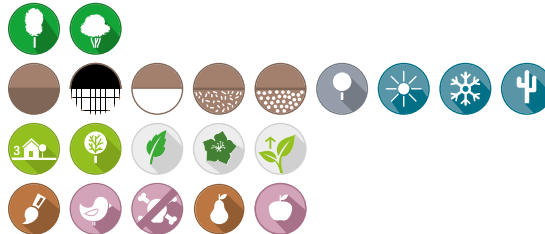

Morus alba 'Laciniata'

Hoogte	5 - 8 m
Breedte	6-8m
Kroon	rond, halfopen kroon
Schors en takken	twijgen licht gekromd tot zigzag, grijsgroen, bast grijsbruin, gegroefd
Blad	eivormig tot variabel gelobd, soms aan één zijde ingesneden, donker bronsgroen, 8 - 20 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	onopvallend in hangende katjes, uitsluitend mannelijk, mei/juni
Vruchten	roomwit tot lilapaars, 1 - 2 cm, eetbare vruchten
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	licht en goed gedraineerd, liefst kalkhoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), voedselboom voor vogels
Vorm	hoogstam boom, meerstammige boom

Vanuit een grote struikvorm uitgroeïend tot een middelgrote boom van 5 tot 8 meter hoog. Van nature vaak meerstammig. De kroon is open en heeft een vrij warrige vertakking. De jonge twijgen zijn grijsgroen en opvallend gekromd tot zigzag. Het blad is eivormig en gaaf tot onregelmatig gelobd en ingesneden. In veel gevallen is slechts één bladheft ingesneden terwijl de andere helft gaaf is. De top van het blad is lang toegespitst en de rand getand-gezaagd. De herfstkleur is geel. Morus alba is van nature éénhuizig en 'Laciniata' is een vrouwelijke cultivar. Na de onopvallende bloei kunnen moerbeien worden gevormd. Deze zijn roomwit tot lilapaars en iets kleiner dan bij de soort. Ze zijn, net zoals bij de soort, eetbaar. Jonge aanplant is vorstgevoelig. Bij voorkeur aanplanten op een zonnige, warme en beschutte standplaats. Kalkminnend en groeit ook op arme bodem.